

Щ-дъ да прокълнатъ учителя си и се отрѣкатъ отъ неговата ересь, принуждава Добровски, като ученикъ на Каири, не слѣдъ дълго да замине за Цариградъ, да се отрѣче отъ учението му, само и само да учителствува свободно. Поведението на Добровски въ Андросъ било извѣстно на патриаршията, тъй че самиятъ прѣдседателъ на комисията, като го похвалилъ за това, че „издържалъ бащината си вѣра“, счелъ за ненуждно да го отнесе до комисията, Отъ Цариградъ, той писва едно дълго послание до другаритѣ си членове на „славяно-българското д-во“, които отишли на учение въ Парижъ, въ което имъ напомнялъ да не забравятъ цѣлитѣ на д-вото, между които и тая, която прѣдвиждала, всѣки по-способенъ членъ на д-вото да прѣвежда извѣстенъ материалъ на година за училищата. Въ Цариградъ Добровски се намира съ познатия нему още отъ Атина Славчевичъ, който му прѣдложилъ да стане учителъ въ гръцкото училище въ Одринъ съ условие нѣколко часа седмично да прѣподава и по български. Добровски приелъ, но Одринския митрополитъ не се съгласилъ. Отъ Цариградъ той заминува за Самосъ при Гаврилъ Кръстевичъ, по онова врѣме замѣстникъ на князь Богориди, и остава три години учителъ въ Самосъ.

Въ Самосъ, още прѣди Фотиновъ да издаде своето „Любословіе“, той намисля да издава българско списание по образеца на гръцкия журналъ *Λογος Ἐριμῆς*, който спрѣлъ прѣзъ врѣмето на Завѣрата (1821). Понеже въпросното списание се печатало въ Австрия, той, по подражание на него, заминува за Триестъ, но славянитѣ, съ които се запозналъ, го съвѣтвали да иде въ Виена, дѣто имало българи—търговци, които ще му помагатъ въ експедицията и печатането на списанието. Въ Виена не слѣдъ дълго се явява първиятъ брой на въпросното списание, което той нарекълъ „Мірозрєніе.“ Идеята за издаване на българско списание била внушена отъ самия него, тъй като той намислилъ това още отъ Гърция, а още повече се разпалилъ, когато чель, пакъ въ Атина, *Revue des deux mondes*. И дѣйствително, Мірозрєніе отговаря на френското *Revue du monde*. Поради трудности въ издаването, списанието излѣзло всичко въ 5 броя (първиятъ брой е отъ Септември 1850 г.). Чрѣзъ Мірозрєніе, Добровски спечелва симпатиитѣ, освенъ на съотечественицитѣ си, но и тия на другитѣ славянски прочути тогава дѣйци, като Иречекъ (баща на К. Иречекъ), Бекъ, Вотка, Палацки, Шафарикъ и др., съ които е ималъ лично познанство. Разочарованъ отъ Австрия и отъ нейната враждебна на славянитѣ мисия, рѣшава да иде въ Русия. Въ Русия той мислѣлъ да подаде мемуаръ до руското правителство, въ който щѣлъ да докаже, че ако България получи каква годѣ автономия, това ще е и въ интереса на самата Русия¹⁾; обаче,

¹⁾ Такива мемуари той давалъ и на други европейски правителства, написани на гръцки.